

Rezygnacja z katechezy szkolnej jako przejaw laicyzacji społeczeństwa

Piotr Wajs¹

Obowiązek wychowania katolickiego dzieci przyjmują na siebie małżonkowie zawierający małżeństwo sakramentalne już z samej natury tego sakramentu. W definicji małżeństwa Kościół podkreśla, że zrodzenie i wychowanie potomstwa jest naturalnym następstwem dobra obojga małżonków². Każdy kolejny rok pokazuje jednak, że kwestia uczestnictwa w katechizacji szkolnej dla wielu nie jest już czymś naturalnym, nawet jeśli rodzina uważa się za katolicką. Niniejszy artykuł stanowi głos opisujący sytuację z punktu widzenia nauczycieli religii, wskazuje przyczyny takiego stanu rzeczy oraz propozycje rozwiązań mogących zmniejszyć trend odwrotu od uczestnictwa w katechezie szkolnej.

Katecheza szkolna jako obowiązek w wychowaniu katolickim

Analiza dokumentów Kościoła nie pozostawia wątpliwości odnośnie do obowiązku spoczywającym na rodzicach zawierających sakramentalny związek małżeński. W artykule przedstawione zostaną wybrane dokumenty dotyczące wychowania i katechizacji. Oprócz wspomnianej we wstępie definicji małżeństwa o obowiązku

¹ Dr Piotr Wajs, doktor teologii w zakresie komunikacji religijnej, absolwent Wydziału Teologicznego Uniwersytetu Opolskiego, nauczyciel religii, przedsiębiorczości i informatyki w Publicznym Liceum Ogólnokształcącym nr 1 w Opolu, absolwent *Executive Master of Business Administration* na Akademii WSB w Dąbrowie Górniczej.

² *Kodeks prawa kanonicznego*. Poznań 2008 kan. 1050.

katechizacji obowiązek spoczywający na rodzicach podkreśla *Katechizm Kościoła Katolickiego*: „Płodność miłości małżeńskiej nie ogranicza się jedynie do przekazania życia dzieciom, ale powinna obejmować ich wychowanie moralne i formację duchową”³.

Kolejny dokument mówiący o obowiązku katechizacji dotyczy przygotowania do sakramentów oraz pełnienia podczas ich udzielenia funkcji rodzica chrzestnego lub świadka bierzmowania⁴. Wskazuje on na konieczność dobrego przygotowania do pełnienia funkcji *strażnika wiary* w zastępstwie rodziców w przypadku chrztu oraz świadka dojrzałości chrześcijańskiej w przypadku bierzmowania.

Najważniejsze dokumenty dotyczące wprost nauczania religii to *Adhortacja apostolska Catechesi tradendae o katechizacji w naszych czasach*⁵ oraz dyrektoria katechetyczne. Jan Paweł II w adhortacji pisze: „Na końcu ośmielam się powiedzieć: w Kościele Jezusa Chrystusa nikt nie może uważać się za zwolnionego od obowiązku uczestnictwa w katechezie”⁶. Dokument wskazuje również na źródła historyczne, w których kościół od IX wieku przypomina rodzicom o obowiązku wychowania dzieci w wierze katolickiej⁷.

³ *Katechizm Kościoła Katolickiego*. Poznań 2004 p. 2221.

⁴ W. Lechów, A. Witkowski. *Konsekwencje wypisania (sie) ucznia z lekcji religii*. <<https://wnk.diecezjazg.pl/wp-content/uploads/2015/09/WNK-Konsekwencje-wypisania-si%C4%99-z-religii.pdf>> [dostęp: 2.10.2020].

⁵ Jan Paweł II. *Adhortacja apostolska Jana Pawła II Catechesi tradendae o katechizacji w naszych czasach* (16.10.1979) [dalej: CT].

⁶ CT 45.

⁷ *Catechesi tradendae* w przypisach do dokumentu wskazuje na następujące dokumenty: VI Synod w Arles (813) kan. 19; Synod w Moguncji (813) kanony 45, 47; Synod w Paryżu (829) ks. I rozdz. 7; *Mansi, Sacrorum Conciliorum nova et amplissima clectio* XIV, 62, 74, 542. Z nowszych dokumentów trzeba przypomnieć encyklikę Piusa XI *Divini illius Magistri* (31.12.1929): AAS 22 (1930) s. 49-86; liczne przemówienia i orędzia Piusa XII, a przede wszystkim dokumenty Soboru Watykańskiego II: *Konstytucję dogmatyczną* o Kościele *Lumen gentium* p. 11, 35: AAS (1965) s. 15, 40; *Dekret o apostołstwie świeckich Apostolicam actuositatem* p. II 30: AAS 58 (1966) s. 847, 860; *Konstytucję duszpasterską* o Kościele w świecie współczesnym *Gaudium et spes* p. 52: AAS 58 (1966) s. 1073; a szczególnie *Deklarację o wychowaniu chrześcijańskim Gravissimum educationis* p. 3: AAS 58 (1966) s. 731.

Dyrektorium katechetyczne w sposób bardziej szczegółowy opisują obowiązki katechizujących, programy nauczania, podręczniki oraz odpowiedzialność biskupów za organizację zadań katechetycznych⁸. Nowe dyrektorium katechetyczne ukazało się 25 czerwca 2020 roku, a jego wskazówki zostaną przybliżone w dalszej części artykułu.

Przyczyny zwiększonej liczby rezygnacji z zajęć religii

Prowadząc dysputę o współczesnej katechezie, nie sposób nie dostrzec zmian, jakie zaszły wśród jej adresatów. M. Słowik z Akademii Pomorskiej w Słupsku wskazuje na przemiany młodzieży, jakie rozpoczęły się na początku XXI wieku. Tę nową młodzież określa ona mianem «generacji nic». Jej charakterystycznymi cechami jest brak konkretnego pomysłu na życie oraz poruszanie się przede wszystkim w obszarze wartości materialnych. W kontekście nauczania wartości cenione kiedyś nie przystają już do wymogów dzisiejszego świata. Skutkiem takiego dualizmu jest poczucie zagubienia i padanie łupem komercji⁹.

Ks. prof. Paweł Mąkosa z Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego uważa, że te przemiany to katechetyczne znaki czasu. Pierwszym jest powszechny „[...] brak doświadczenia religijnego, coraz większa ignorancja religijna i coraz mniejsze zainteresowanie sprawami religijnymi. Jeśli nawet dla młodych ludzi religia pozostaje ważna, coraz częściej jest subiektywizowana i kształtuje się indywidualna religijność, znacznie odbiegająca od nauczania Kościoła”¹⁰.

Drugi katechetyczny znak czasu to zmiana kulturowa młodych Polaków. Najlepiej opisują ją słowa: racjonalizm,

⁸ Kongregacja ds. Duchowieństwa. *Dyrektorium ogólne o katechizacji* (15.08.1997). Poznań 1998; Konferencja Episkopatu Polski. *Dyrektorium katechetyczne Kościoła katolickiego w Polsce* (20.06.2001). Kraków 2001; Papieska Rada ds. Nowej Ewangelizacji. *Dyrektorium ogólne o katechizacji* (25.06.2020). Kielce 2020.

⁹ M. Słowik. *Spoleczno-pedagogiczne uwarunkowania kryzysów religijnych współczesnej młodzieży*. Słupsk 2008 s. 39.

¹⁰ P. Mąkosa. *Znaki czasu dla katechezy w Polsce*. „Verbum Vitae” 2019 nr 35 s. 459-475.

materializm, pluralizm, indywidualizm. Te symptomy laicyzacji powodują, że młodzież zmierza w kierunku obojętności w kwestiach religijnych oraz indywidualizmu religijnego. Skutkiem tego „[...] stare, katechizmowe sformułowanie, mówiące o tym, że celem ludzkiego życia jest chwała Boża i osiągnięcie zbawienia, dla bardzo wielu młodych ludzi nie ma dzisiaj żadnego znaczenia. Kwestie religijne wydają się im nieistotne i nudne. Nie mają bowiem nic wspólnego z oczekiwanym przez nich życiem”¹¹.

Trzecim znakiem czasu, jaki wymienia ks. Mąkosa, jest postawa młodzieży kształtująca się pomiędzy sekularyzacją, mocno promowaną w życiu publicznym, a subiektywną formą religijności. Powoduje to, że młodzież „[...] coraz rzadziej podziela wiarę katolicką, obraz Boga, prawdy wiary, zasady moralne wypływające z Objawienia i głoszone przez Kościół, stosunek do liturgii i modlitwy chrześcijańskiej. W zamian konstruują autorski system wierzeń i wartości, odległy od jakiegokolwiek instytucji religijnej”¹².

Zmiany odbiorcy katechezy wskazują na postępujące w społeczeństwie procesy laicyzacji. Dowodem na to są wyniki corocznych badań liczby osób uczestniczących w niedzielnej mszy św. (tzw. *dominantes*), które od roku 2000 spadło o prawie 9% i w danych za rok 2018 wynosi średnio dla diecezji katolickich 38%. Najmniej korzystnie w tej statystyce wypada diecezja szczecińsko-kamieńska, w której na niedzielną mszę św. uczęszcza 24,1% mieszkańców¹³. Spadek ten dobitnie świadczy o trudnościach katechetycznych w laicyzującym się społeczeństwie. Dane dotyczące katechizacji nie są do końca miarodajne, gdyż nie wszystkie diecezje przesłały odpowiedź.

Ponadto nie można pominąć faktu, że ostatnie dwa lata związane z reformą edukacji w bardzo istotny sposób

¹¹ *Tamże* s. 466.

¹² *Tamże* s. 467.

¹³ *Rocznik statystyczny Kościoła katolickiego w Polsce na rok 2020*. <http://www.iskk.pl/images/stories/Instytut/dokumenty/Annuario_Statisticum_2020_07.01.pdf> [dostęp: 1.10.2020].

spowodowały wzrost rezygnacji z nauki religii w szkole. Badania własne wskazują, że w zależności od typu szkoły odsetek osób rezygnujących z zajęć religii wynosi nawet 50%. Szczególnie trudne są przypadki, gdy z katechezy masowo rezygnuje młodzież bezpośrednio po przyjęciu sakramentu bierzmowania. Przypadkiem skrajnym była wiadomość przesłana przez rodziców jednego z uczniów domagających się wydania zaświadczenia potwierdzającego uczestnictwo w zajęciach katechezy dwa tygodnie po złożeniu rezygnacji uczęszczania na nią. Zaświadczenie było niezbędne do przyjęcia sakramentu bierzmowania¹⁴.

Szkoły średnie po wprowadzeniu reformy edukacji oferują uczniom bardzo szeroki wybór przedmiotów rozszerzonych. Powoduje to, że plan lekcji wydłuża się do późnych godzin popołudniowych. W sytuacji, w której ponad połowa uczniów dojeżdża z sąsiednich miejscowości, rezygnacja z religii zaplanowanej na ostatniej godzinie lekcyjnej bywa tłumaczona trudnościami komunikacyjnymi.

Innym problemem związanym z organizacją religii przez szkoły ponadpodstawowe jest układanie planu lekcji w taki sposób, że obie jednostki lekcyjne skumulowane są na pierwszych dwóch lub ostatnich dwóch godzinach. Stawia to w zdecydowanie lepszej sytuacji osoby, które zrezygnują z uczęszczania na katechezę. W klasach, w których tak jest ułożony plan lekcji, lawinowo przybywa osób rezygnujących z katechezy w imię czasu wolnego. Dla porównania w klasach, gdzie lekcje religii są rozdzielone na dwa dni rezygnacji jest o 20-30% mniej. Takie rozwiązanie jest również na pograniczu prawa, gdyż

¹⁴ Wiadomość od rodzica z wyłączeniem danych podlegających ochronie danych osobowych (pisownia oryginalna): „W piątek [...] mój syn ma mieć Bierzmowanie w [...]. Przygotowanie do bierzmowania w tutejszej parafii trwało 3 lata, podczas których uczęszczał na religie, msze św., spotkania katechetyczne. We wrześniu musiał zrezygnować z uczęszczania na lekcje religii, ponieważ kolidują z korepetycjami z matematyki. Niestety tutejszy proboszcz obecnie warunkuje dopuszczenie do bierzmowania uczęszczaniem na religię. Zwracam się z prośbą o potwierdzenie zaświadczenia, ponieważ zależy nam [...] na tym sakramencie, a niestety nie widzimy innego wyjścia z tej sytuacji. Z poważaniem [...]”.

Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej i Sportu z dnia 31 grudnia 2002 r. w sprawie bezpieczeństwa i higieny w publicznych i niepublicznych szkołach i placówkach w § 4 pkt. 1 wprowadza zasadę niełączenia w kilkogodzinne bloki zajęć tego samego przedmiotu¹⁵. Kolejnym nieuprawnionym działaniem szkół jest łączenie oddziałów klasowych, w których jest powyżej siedmiu uczniów. Mówi o tym *Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 14 kwietnia 1992 r. w sprawie warunków i sposobu organizowania nauki religii w szkołach publicznych*, w którym w § 2.1 czytamy o obowiązku zorganizowania zajęć dla oddziału, gdy zgłoszonych jest minimum siedmiu uczniów¹⁶.

Innym skutkiem umieszczania lekcji religii na ostatnich godzinach jest konieczność wyboru, jakiego muszą dokonywać uczniowie i rodzice. Na religię w zdecydowanej większości uczęszczają osoby ambitne i zaangażowane w wiele działań pozaszkolnych. Powoduje to, że katecheza na ostatnich lekcjach koliduje z realizowanymi od lat pasjami. Część uczniów składa rezygnację z powodu kontynuacji nauki w szkole muzycznej lub udziału w treningach w klubach sportowych, w tym na poziomie rywalizacji w mistrzostwach Polski. Trudno wymagać od nich zarzucenia działań, którym poświęcili znaczną część swojego życia i z którymi wiążą swoją przyszłość lub życie zawodowe.

Znaczna część rezygnacji jest związana z deklaracją utraty wiary przez uczniów lub braku jej doświadczenia od wielu lat. Niemniej jednak mile dla katechizującego jest to, gdy osoby deklarujące się jako niewierzące pragną

¹⁵ Sejm Rzeczypospolitej Polskiej. *Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej i Sportu z dnia 31 grudnia 2002 r. w sprawie bezpieczeństwa i higieny w publicznych i niepublicznych szkołach i placówkach*. <<https://isap.sejm.gov.pl/isap.nsf/download.xsp/WDU20030060069/O/D20030069.pdf>> [dostęp: 2.10.2020].

¹⁶ Sejm Rzeczypospolitej Polskiej. *Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 14 kwietnia 1992 r. w sprawie warunków i sposobu organizowania nauki religii w szkołach publicznych*. <<http://isap.sejm.gov.pl/isap.nsf/DocDetails.xsp?id=WDU19920360155>> [dostęp: 2.10.2020].

pogłębić swoją wiedzę i tym samym, mniej lub bardziej świadomie, stworzyć sytuację ewangelizacyjną. Doświadczenie wskazuje, że zdarzają się przypadki, w których uczęszczanie na religię osób deklarujących się jako poszukujące lub niewierzące spowodowało ich zbliżenie się do wspólnoty Kościoła.

Badania przeprowadzone przez panie E. Grzelakową i M. Hurysz wskazują, że w kwestii wypisywania się z lekcji religii winni bywają również katecheci – tak duchowni, jak i świeccy. Wskazują one, że „[...] katecheci rzadko zauważają, że lekcja religii nie jest autorytarnym monologiem. Niedopuszczanie uczniów do głosu, rezygnacje z dyskusji oraz ograniczanie pytań usprawiedliwiają niedojrzałością uczniów, ich niską kompetencją merytoryczną, brakiem kultury i zachowań zgodnych z etykietą”¹⁷.

Problem zwiększającej się liczby osób rezygnujących z lekcji religii zauważyli również niektórzy polscy biskupi. Na szczególną uwagę zasługuje apel biskupa świdnickiego M. Mendyka (przewodniczącego Komisji Episkopatu Polski ds. Wychowania Katolickiego). Wzywa on rodziców do tego, by w zbyt łatwy sposób nie rezygnowali z uczestnictwa dzieci w katechezie szkolnej oraz zabiegali o prawo do godnej realizacji tych zajęć¹⁸. Apel biskupa ma formę listu odczytanego w każdej parafii diecezji. Abp W. Skworec, metropolita katowicki, zwrócił się z apelem do Ministerstwa Edukacji Narodowej o zapewnienie moralnego wychowania dzieci i młodzieży przez wprowadzenie obowiązkowego wyboru pomiędzy nauczaniem religii i etyki. Arcybiskup wskazuje, że brak obowiązku wyboru przyczynił się do powstania pokolenia nihilistów, które nie tylko nie uznaje wartości religijnych, ale równocześnie porzuca wartości

¹⁷ E. Grzelakowa, M. Hurysz. *Bariery komunikacyjne a skuteczność nauczania katechetycznego*. „Katecheta” 2011 nr 1 s. 50-55.

¹⁸ M. Mendyk. *Komunikat Biskupa Świdnickiego na temat uczestnictwa dzieci i młodzieży w katechezie szkolnej, Świdnica, 10.09.2020*. <<https://www.diecezja.swidnica.pl/start/archiwum/z-wydzia%C5%82u-katechetycznego/1336-komunikat-biskupa-%C5%9Bwidnickiego-na-temat-uczestnictwa-dzieci-i-m%C5%82odzie%C5%BCy-w-katechezie-szkolnej.html>> [dostęp: 2.10.2020].

humanistyczne i ogólnoludzkie¹⁹. Należy zwrócić uwagę, że oba rozwiązania próbują zapobiec problemowi laicyzacji szkoły i społeczeństwa. Wskazane byłoby, aby wydziały katechetyczne wraz z biskupami diecezjalnymi zintensyfikowały swoje starania zmierzające do powstrzymania fali wypisywania się uczniów z zajęć katechezy.

Propozycje działań zmierzających do zatrzymania lub odwrócenia trendu rezygnacji z uczestnictwa w lekcjach religii

Naprawa sytuacji wymaga działań wielopłaszczyznowych. Dobre kierunki zostały wyznaczone przez wspomnianego wyżej bp. M. Mendyka. Adresatami działań w pierwszej kolejności powinni być rodzice, którzy zgodnie z prawem do 18. roku życia decydują za dzieci i młodzież o udziale bądź rezygnacji z lekcji religii. Apel biskupów i proboszczów powinny nie tylko wskazywać na wymiar obowiązku uczestniczenia w katechezie, ale i na konkretne korzyści wychowawcze z tym związane. Zaznaczyć należy interdyscyplinarność katechezy, która – prawidłowo przeprowadzona – uczy nie tylko prawd wiary, ale i dyskusji na wszystkie tematy, postawy szacunku i komunikacji interpersonalnej, budowania ciągu logicznego wypowiedzi, poszanowania praw człowieka oraz wrażliwości zawartej w orędziu Ewangelii i katolickiej nauce społecznej.

Działania powinny zmierzać w kierunku przełożenia na konkretne propozycje rozwiązań systemowych zaproponowanych przez abp. W. Skworca. Nie może być to jednak głos osamotniony, a raczej wspólne działania wydziałów katechetycznych i biskupów skierowane do Ministerstwa Edukacji Narodowej, a mające na celu wprowadzenie obowiązku wyboru pomiędzy religią a etyką. Brak takiej zależności powoduje wybór dwóch godzin wolnego od zajęć

¹⁹ *Arcybiskup apeluje do MEN: lekcje religii lub etyki powinny być obowiązkowe.* <<https://www.polsatnews.pl/wiadomosc/2020-01-02/arcybiskup-apeluje-do-men-lekcje-religii-lub-etyki-powinny-byc-obowiazkowe/>> [dostęp: 2.10.2020].

lekcyjnych i porzucenie wartości nie tylko religijnych, ale i społecznie ważnych. Budowanie kręgosłupa moralnego opartego na wartościach humanistycznych nie może być realizowane jedynie za pomocą przestrzeni medialnej, w której zanurzeni są młodzi ludzie.

Trzeci kierunek nakreśla nowe *Dyrektorium ogólne o katechizacji* zatwierdzone przez papieża Franciszka 23 marca 2020 roku i zaprezentowane w Watykanie 25 czerwca 2020 roku. Akcentuje ono rosnący proces laicyzacji społeczeństw, a co za tym idzie również nową funkcję katechezy. Wskazuje na odwrócenie zadań z katechezy szkolnej jako uzupełnienia katechezy parafialnej na katechezę szkolną jako wstęp i zaproszenie do uczestnictwa w dziełach parafialnych. Za tą wskazówką *Dyrektorium* idzie również wymóg stworzenia nowych programów nauczania. W ich kontekście dokument mówi o zaczerpnięciu z doświadczeń obu stron uczestniczących w katechizacji: nauczycieli praktyków i młodzieży.

Czwarty kierunek to katecheta i pomoce katechetyczne. *Dyrektorium* zaznacza, że w świecie współczesnym nie wystarczy, aby katecheta był świetnym teologiem. Katecheza w szkole musi być interdyscyplinarna, a nauczyciel religii musi umieć powiązać ją z kulturą, sztuką, historią, ale i naukami przyrodniczymi. Trzeba świadomie ukazywać, że te nauki nie tylko się nie wykluczają, ale wzajemnie uzupełniają. Za takim wymogiem muszą nadążyć podręczniki do religii. Według *Dyrektorium* konferencje episkopatów powinny powołać specjalne komisje ds. podręczników. Jako rozwiązanie w przyszłości *Dyrektorium* wskazuje elektroniczną bazę materiałów dydaktycznych, które nie tylko mają wspomagać podręczniki, ale również stanowić bazę gotowych lekcji na tematy interesujące młodzież. Katecheta musi być równocześnie świadkiem tego, co głosi. Nie jest możliwe dobre wypełnienie misji, kiedy jego życie wskazuje na coś innego niż treści, których naucza.

Piątym wskazaniem *Dyrektorium* jest prośba papieża Franciszka wyrażana już przy okazji innych dokumentów.

Katecheza szkolna oraz katecheta muszą towarzyszyć katechizowanemu, tak jak Jezus po zmartwychwstaniu towarzyszył uczniom idącym do Emaus. Na wzór Jezusa katecheta musi się wsłuchać w „opowieść” katechizowanych o swoim życiu. *Dyrektorium* wskazuje równocześnie na zmiany medialne, jakie zaszły w otoczeniu katechezy. Kultura cyfrowa i medialna stała się równocześnie zjawiskiem religijnym. Katecheza nie może pominąć tego faktu. Musi z jednej strony korzystać z tego dobra, a z drugiej wskazywać na kwestie wychowawcze związane z mediami, a w sposób szczególny z mediami społecznościowymi. Należy przypomnieć, że papież Franciszek oraz Stolica Apostolska od roku 2009 aktywnie prowadzi profile w mediach społecznościowych, gromadząc w nich społeczność wielu milionów internautów²⁰.

Wszystkie działania zmierzające do zatrzymania procesu rezygnacji dzieci i młodzieży z uczestnictwa w zajęciach religii muszą być podjęte jak najszybciej i na jak najszerszym polu. Niezbędna jest tutaj współpraca biskupów, kapłanów, katechetów i rodziców. Zaniechanie tego problemu spowoduje zepchnięcie nauczania religii w szkole na margines, a brak przekazu treści religijnej młodemu pokoleniu przyspieszy postępujący proces laicyzacji społeczeństwa.

Podsumowanie

W perspektywie powyższych rozważań nadal aktualne są słowa Jana Pawła II: „Katecheza potrzebuje stałej odnowy przez pewne pogłębienie samego jej pojęcia i jej podstaw pedagogicznych, przez poszukiwanie stosownego dla niej języka, przez wykorzystanie nowych środków do skutecznego przekazu własnego orędzia. Nie zawsze ta odnowa ma jednakową wartość. [...] Stąd ważne jest, aby Kościół dziś – tak jak to czynił w innych epokach swojej historii – wykazał mądrość, odwagę i wierność ewange-

²⁰ Więcej zob. P. Wajs. *Media społecznościowe jako przestrzeń głoszenia słowa Bożego. Teoria i praktyka*. Warszawa 2019.

liczną w poszukiwaniu i wprowadzaniu nowych dróg i nowych zasad w nauczaniu katechetycznym²¹.

Drogą taką jest zasygnalizowane powyżej nowe *Dyrektorium ogólne o katechizacji*, którego wskazówki muszą być jak najszybciej wprowadzone w życie. Słuszne byłoby zapoznanie katechetów z wyznaczanymi przez nie kierunkami. Wszelkie działania nie zakończą się jednak sukcesem, jeśli nie uda się zbudować odpowiedniej nici porozumienia z rodzicami, którzy w największej mierze odpowiadają za uczestnictwo w lekcjach religii. Tylko rodzice mogą zapisać na religię lub złożyć rezygnację z jej nauczania aż do 18. roku życia dziecka. Dobrą praktyką byłoby pokazanie im, że uleganie czasowym modom na „niechodzenie” na religię i rezygnacja z niej spowoduje niedające się nadrobić braki we wrażliwości religijnej młodego człowieka.

Summary:

The obligation to Catholic educate their children is assumed by the spouses who enter into a sacramental marriage by the very nature of this sacrament. Each subsequent year shows, however, that the issue of participation in school catechesis for many is no longer something natural, even if the family considers itself Catholic. This article is meant to be a voice that describes the situation from the point of view of religion teachers. In the introduction, selected documents of the Church were indicated, the reasons were analyzed and proposed solutions that could reduce this trend of withdrawal from participation in school catechesis.

The new General Directory on Catechesis shows the way of renewal. However, all activities will not be successful if it is not possible to build an appropriate thread of understanding with the parents, who are mostly responsible for participating or not participating in religion lessons.

Key words:

catholic educate, school catechesis, secularization.

²¹ CT 45, 46.